

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2023. június 11.
(vasárnap)**

Földvári Tibor

ILLÉS LEVELE

Köszöntés igéje: Ézsaiás 46,9-10

Emlékezzetek meg a messze régi dolgokról, hogy én vagyok Isten és nincsen több; Isten vagyok, és nincs hozzám hasonlatos. Ki megjelentem kezdettől fogva a véget, és előre azokat, amik még meg nem történtek, mondván: tanácsom megáll, és véghez viszem minden akaratomat.

Énekek: 136,1-3; 633; 230,1-2; 32,1.4.6

Lekció: 2Krónika 21,1-7

Alapige: 2Krónika 21,12-15

Juta pedig azoközben az Illés próféta írása hozzá, mondván: Ezt mondja az Úr, a te atyádnak, Dávidnak Istene: Mivel nem jártál a te atyádnak, Jósafátnak útján, sem a Júda királyának, Asának útján; Hanem jártál az Izráel királyainak útján, és azt művelted, hogy Júda és Jeruzsálem lakói paráználkodjanak, amint az Akháb háza is paráználkodik; annakfelette testvéreidet, atyádnak házáat megölted, akik jobbak voltak nálad: Ímé az Úr nagy csapást bocsát a te népedre, fiadra, feleségeidre és minden jószágodra. Te pedig súlyos betegségbe, bélbajba esel, mindaddig, míg a te béled naponként kimegy a betegség miatt.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, valóban dicséretre méltó a te kegyességed, kegyelmed. Megvallhattuk a zsoltár szavaival is és a bibliai kijelentés történetében is felragyogott a kegyelem. Áldunk, hogy mi csodálhatunk téged, csodálhatjuk azt, aki vagy számunkra. És ebben a csodálatban megtapasztalhatjuk a csodálkozást is tetteidben, szabadításodban, megtartó voltodban.

A mi időnkben is annyi gonoszság van, hamisság, ahogy hallottuk a bibliai történetben. Magasztalunk, hogy te ugyanaz az Úr vagy, hiszen Jézusban jelentetted ki magadat számunkra is, és Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökre ugyanaz.

Áldunk téged, hogy akármilyen nagy is a gonoszság a mi időnkben is, te erősebb vagy, dicsőségesebb, hatalmasabb. És ahogy a köszöntés igéjében is kijelentetted, végső soron még a gonosz is mindig csak azt teheti, amit te akarsz, ami a te terved, a te célod, hiszen ennyire fölötte állsz neki és szabadító művedet így viszed végbe.

Áldunk azért a drága reménységért, amikor eljön az új ég és az új föld örök dicsősége, ahol már semmi hamisság nem lesz. De áldunk azért a titokért is, hogy pontosan ebben a világban élve élhetünk nem evilági módon a te néped tagjaiként, és egyénként és közösségként is, családban élve is, házasságban és gyülekezetben megmutathatjuk, ki is vagy te, milyen a krisztusi szeretet.

És ezért kérjük is, ha bármiben nem így éltünk, tisztíts meg, gyógyíts meg, szabadíts meg bennünket. Ha a szívünk keserű a világ állapota miatt, még az imádságainkat is ez jellemzi, arra kérünk, vigasztalj, erősíts. Szeretnénk Jézusra tekinteni. Szóljon a te igéd, Atyánk, személyesen mindannyiúnkhoz Szentlelked által.

Ámen.

Igehirdetés

Az utóbbi napokban, hetekben többször is tapasztalhattuk itt Budapesten is, milyen sötét tud lenni a nagy viharban. Szabadnapomon is egyszer éppen így adódott, és vonaton utazva vissza Budapestre Tápiószeléről, tényleg szinte teljes sötétség volt, a vagonban a lámpák is felgyulladtak, éjszakai sötétség. És olyan megható volt a naplemente környékén tapasztalnom így a tájat figyelve, hogy egyszer csak kis apró fény-sugár ragyogott föl, egyetlen picit napfény, de az is egyből látszódik a nagy sötétség miatt. Aztán pár másodperc múlva sejtettem, hogy ha kelet felé nézek, akkor valamit látni fogok. Tényleg ott volt a szivárvány, ráadásul kettős szivárvány, mert akkor már nem csak egy kis napsugár fénye, hanem jópár lehetett, de mindenképpen az Úrnak tetszett felragyogtatni ebben a hatalmas sötétségben a szivárvány ragyogását is. A bibliában is hallottunk szövétnekről, amit az Úr megígért valakinek, megadott és meg is tart mindörökre. A szobában is, ha teljes sötét van, egy kis gyertyaláng is elég és máris ragyog a fény, a világosság.

Remélem, emlékeztek arra, hogy a szivárványt miért adta Isten? Nem is csupán azért, hogy emlékeztessen bennünket, hanem azért, hogy emlékeztesse önmagát. És mivel a napokban többször volt ebben részünk, hogy láthattunk szivárványt – én mindenképpen –, ezért én most nem csupán a fény példáját, hanem a fényben felragyogó szivárvány példáját is szeretném az elején kiemelni a bibliai történet üzenetéhez.

Már csak azért is, mert hallottuk itt többször a szövetség szót. Isten hűségese a szövetséghez. Ahhoz a szövetséghez is, amit annak idején Nóéval kötött, amit a szivárvány hirdet ma is. Milyen nagy ajándéka az Úrnak, hogy lehet, hogy a szó fizikai értelmében is nagy sötét van, de elég egy kis fény és máris ragyog minden.

És mi van a lelki értelemben vett sötétséggel, amely jellemzi Jórám király korát is és a királyt magát is – hallottátok. A 21. és a 22. részek itt a Krónikák könyvében szinte a legszomorúbb igazságokat mutatják be Júda népével kapcsolatban. A mostani kijelentésben még el is gondolkoztam azon, hogy felolvassam-e nektek a 15. verset is, mert nagyon csúnya kifejezések szerepeltek benne a betegség miatt. De az egyértelmű a szakaszban, a bibliai történetben világosan látszik, hogy lehet, hogy a legnagyobb sötétséget kell bemutatnia Istennek, de éppen azért teszi, hogy felragyogtassa a legnagyobb világosságot. Még az ítélet ígérében is lássuk meg, hogyan ragyog fel Isten hűsége, szövetségi ígéreteihez való hűsége, igazsága, szentsége, nagysága.

Ő a bűnt el fogja tenni az útból, a gonoszt csak egy darabig engedi működni ebben a világban is a szó fizikai értelmében is, mert eljön az idő, amikor azt mondja: az én népemet meg akarom tartani, az én messiási ígéretemet meg akarom tartani, ezért véget vetek valaminek, ami nagyon gonosz, és a népemet is bántja. Természe-

tesen ebben benne van, hogy a népem életéből is mindazt ki akarom venni szabadtásommal. És emlékeztek, a Krónikák könyve a fogság utáni Izrael népének, zsidó népnek különösen bátorító volt és lehetett emiatt.

Az ő idejünkben is ugyanolyan sok hamisság és gonoszság volt, mint amit mi is tapasztalunk. Biztos hallottátok Franciaországban mi történt a kisgyerekekkel. És számomra, amikor ilyen híreket hallok, bennem is felmerül a keserűség lehetősége, a fájdalom, tényleg milyen gonosz ez a világ. És lehet, hogy közben sok jó dolog is történik, mint például végigszurkolhattam a Győrnek is meg a Fradinak is a meccseit a múlt hétvégén a final fouron – hétfőn nem is volt emiatt hangom. És ez öröm volt, és akkor nem jut eszembe nekem se, hogy de milyen sok szörnyűség van a világban amúgy.

De amikor a hívő népnek eszébe jut, és aztán végre hallunk arról, hogy az Úrnak most már elege van, és akkor elkezd ítélni azokat, akik miatt a sok szörnyűség van, akkor úgy bennünk is ott lehet talán az, hogy: na végre, de jó, bárcsak hamarabb tette volna az Úr. De látnunk kell, hogy vajon az Úr is így gondolkodik-e, mint ahogy én is néha szoktam az igazságérzetem miatt. Vagy pedig az Úr hogy gondolkodik, amikor lehet, hogy ítélni akar, de még az ítéletes kijelentést is azért teszi, hogy megmutassa, milyen vagyok én hűségesebb, megtartó Úrként esetleg még a leggonoszabb ember iránt is.

A fogság utáni Izrael népének és nekünk is hadd legyen reményteli bizalom, bátorítás Illés próféta írása, levele, amit most hallottunk. De ez tulajdonképpen az Úr írása, levele, csak Illésen keresztül, ahogy az ősi szövegben is szerepel amúgy. Ítéletről is kell szólni pár mondatban Júda hűtlen, egyik leghűtlenebb királya miatt, de akkor is az ítéletben is már hadd ragyogjon fel az Úr ragyogása, fénye hűségében, és megnézzük majd pár jellemzőben, hogy csakugyan miben is ragyog ez fel.

Az Úr prófétájának ítéletes szava... hogy mondjam most? ... Jórám ellen vagy Jórám érdekében? A te igazságérzeted hívő emberként hogy szeretné folytatni ezt a mondatot? Az Úr prófétája ítéletes szava – most mondom így – Jórámhoz. Ne felejtsetek el, hogy amikor az Úr előre szól egy ítéletről, akkor óriási lehetősége van a leggonoszabb embernek is valamire. Mire? Meghallja és megváltoztatja az életét. Rögtön szeretném nektek kiemelni így az elején, még mielőtt pár mondatban Jórámot megnézzük, az ő életét, hogy itt Isten kijelentést küld neki. Mert megtehetné volna azt is, hogy nem szól semmit, hanem jön az ítélet egyből. De még az özönvíz előtt is – emlékeztek – az Úr szólt. Hosszú időn keresztül.

Jórám hívő családból származott, ahogy ti is, remélem. Jórám édesapja Júda népének egyik leghűségesebb uralkodója – hallhattuk az elmúlt istentiszteleten is az úrnapiján. És micsoda áldásait tapasztalta Jórám az Úrnak a családi életében, rengeteg testvére volt, láthatta, hogy édesapját mennyire megáldja az Úr, milyen sok öröm és békesség van még a harcok idején is. És a legnagyobb ajándékot abban fogalmazhatjuk meg, hogy tudhatja, édesapám után én kapom Istentől azt a megtisztelő hivatást, amit neki adott.

Viszont megdöbbenően lelepleződött Jórám lelkiállapotának a valódi mélysége, titka. Nem fogom újra elsorolni, csak annyit hadd említsek nektek, a történetben hallottuk leírásként is, történeti leírásként, aztán az Úr úgy összefoglalóan is utal rá, hogy mi van Jórám szívében, mi jellemzi Jórám életét.

Hadd mondjam most nektek: mindegy, hogy a miertre milyen választ adnánk, meg adnak a kommentárírók a tekintetben, hogy vajon miért volt ilyen Jórám. Mert azért megdöbbenő, hogy megerősödött a királyságában. Eljött egy békés, nyugalmas

időszak, erős vagyok a királyságban, és ahelyett, hogy azt olvasnánk, és mennyi áldást ad a családban is meg a Júda népe életében, akkor követi el a legszörnyűbb bűnöket. Az is kiderül róla, hogy az Urat gyűlölő és Baál-kultuszt is imádó izraeli királynak, Akhábnak a lányát vette feleségül, és az izraeli országrész királyainak az életmódját, gondolkodását követi, hitét követi. És ott volt ez a kifejezés, hogy azt tette, ami gonosz az Úr szemei előtt.

Eszembe jutott a Bírák könyve legutolsó bibliai verse. Talán emlékeztek, ebben a korban jellemző az, hogy mindenki azt tette, ami jónak látszott az ő szemei előtt. És az ő az kisbetűvel van. És a magyar nyelvben csak egy nagybetűs ő-t kellene oda-tennünk a helyére és máris minden pozitív lenne. Mert ha a bírák korában is mindenki azt tette, ami jónak látszott az Ő, azaz az Isten, az Úr szemei előtt, hívő nép, hívő vezetők, bírák idején. De épp az ellenkezője jellemző.

Viszont a Krónikák könyve kijelentésében világosan felragyog Istennek az a hatalmas terve meg célja, hogy amikor én megmutatom, hogy milyen a bűn valósága még egy ilyen király életében is, akkor is arra koncentrálatok, aki én vagyok ebben az időben és egy ilyen király iránt is, meg irántatok is. Az Úr hűségének a hangsúlya különösen is a királyi család miatt volt fontos, és így az ő népe iránt.

A Királyok 2. könyve 8. részének 16. versétől majdnem szószerinti egyezés van a felolvasott 1-7. vershez hasonlóan, de alá akarom húzni nagyon előttem, hogy a 7. versben, amikor a Krónikák könyve kijelentésében úgy van, hogy az Úr Júdával foglalkozik – „Nem akarta mindazáltal az Úr a Dávid házát elveszíteni a szövetségért, amelyet Dáviddal kötött...” –, a Királyok könyvében meg csupán annyi van, hogy Dáviddal, a szolgájával. Dávid személye még Júda miatt is és a Dávid házával kötött szövetség. A szövetség szó itt szerepel, itt ebben a könyvben. És Illés írása, az Úr írása, levele Illésen keresztül is ennek az isteni tervnek, célnak a valósága.

A 7. versben leírtak sokkal pozitívabb felhanggal beszélnek arról, hogy milyen az Úr, de lássuk meg, hogy ami negatívabbnak tűnő jellemzők Istenre vonatkozóan, azok is ugyanúgy az Úr nagyon pozitív jellemzőit akarják megmutatni. Hadd mondjam újra a képpel élve: lehet, hogy óriási a sötétség, de vedd észre azt a piciny napfényt vagy akár lásd meg végre, hogy ott van a szivárvány ragyogása és gondolj arra, aki a legnagyobb sötétségben is Ura mindennek.

Egy példát hadd mondjak, éppen ma reggel olvashattuk, ha olvastátok a Márk evangéliumából, hogy az Úr Jézus is elmondta, hogy: engem elfoghattatok volna már régen, de hát ami most történik, azért van, mert ez meg volt írva. Pedig Jézussal se szép dolgokat csináltak az elfogatásánál. Az Úr ítéletét is lássuk meg az ő isteni hűsége, ígéretet megtartó szeretete, szövetségi hűsége alapján.

Az ítélet azért olyan súlyos, mert a vádiratból kiderül, hogy milyennek ítélte az Úr Jórámot. Fontos tehát: itt vádirat van az elején, felsorolja, hogy mi mindenben találta őt vétkesnek. És most használok egy szót, amit vigyázva használok: vádol. A vádiratban vádol az Úr. De az Úr vádol. Mert ismertek valakit, akiről sokkal gyakrabban olvassuk a bibliában, hogy vádoló. Emlékeztek rá, ki a nagy vádoló? És remélem, arra is emlékeztek, hogy milyen volt, amikor a Sátán vádolt téged akár megtérése előtt, akár az Úr kegyelme elfogadása után. Az szörnyű! Történnek dolgok, sötét a világ, ebben a hívő nép is sok mindent átélhet, bukhat is a bűnök miatt, és jön a vádoló, a Sátán. De itt az Úr vádirata hangzik először, és az ítélete.

Ebben is már szeretném felragyogtatni nektek, hogy még csak bemutatja az Úr, hogy milyen, amikor őneki ítélnie kell, de lássuk meg, hogy ő kicsoda akkor is. A

szentsége, igazsága akkor is hadd ragyogjon fel hűségében, isteni megtartó szeretetében Dávid háza és a népe iránt, és végső soron, ugye ki kell újra meg újra mondani: a messiási ígéretek miatt is. Ami itt Jórámmal történik, minden hűtlensége, gonoszsága, ítéletre méltó jellemzője ellenére is, végső soron mégiscsak Jézus miatt is történik – mindjárt ezt látjuk.

Illés próféta csak itt szerepel a Krónikák könyvében. Emlékeztek, hogy a Királyok könyvében nagyon sokszor. Ő volt az a próféta, aki Akháb, az izraeli országrész szintén egyik leggonoszabb királya idején szolgált, és Akháb gonoszságát is leleplezte általa az Úr.

Isten írása Illéstől Jórámhoz. Nem emberi igazságszolgáltatás tehát, hanem az Úr szentsége, igazsága az ítéletében. Mindent és mindenkiét elveszíti Jórám, az egészségét is.

Hadd kérdezzem meg, hogy személyes legyen: ha te egy ilyen híradásról most hallanál, hogy ez történt egy nagyon gonosz vezetővel, akkor a Twitter-üzenetben vagy az Instán, ha kommentet fűznél hozzá, te milyen kommentet fűznél? Pár sorban mit írnál le? Vagy ha fölhívna a pasaréti lelki testvéred, barátod, barátnőd, hogy hallottad, akkor a telefonos beszélgetésben vagy a chaten milyen beszélgetést folytatnátok? Min lenne a hangsúly a beszélgetés során, ha arról olvasnánk, hogy az Úr egy nagyon gonosz valakit, aki az Úr népét is nagyon bántotta, ítéli, őt is meg sok minden másvalakit? Az én igazságérzetem – ahogy jeleztem nektek – az olyan, sajnos, hogy szinte biztos mondanám, hogy na végre. Ha nem mondanám ki, mert hát ciki, ha meghallják mások, de legalább rá gondolnék, hogy na végre, Uram, hamarabb kellett volna. De ez az én óemberi természetemből fakadó igazság és vád. Az Úr igazsága, vádirata az az ő szentségében és hűségében is hadd látszódjon mindig.

Célja van Istennek ezzel az írással. Mi is a célja? Akkor most nézzük meg, hogy az ő hűsége, szövetségi hűsége is még az ítéletében is megmutatkozó kegyelmével hogy is vehető észre.

Illés az egyik legnagyobb hatású próféta is volt – emlékeztek. Hát a csodái sokszor még akkor is, amikor már Elizeus, az utóda szolgált, de még akkor is valamit azért tett az Úr a prófétán keresztül, mert Illésnek mondott valamit és Illés már akkor nem volt itt a földön, de Elizeuson keresztül még mindig Illésnek a szolgálata ment tovább.

Ha bármelyik kommentárt esetleg olvassátok majd otthon is ehhez a történethez, általában megjegyzik, hogy még élhetett Illés akkor, amikor ez az írás Jórámhoz kerül Illésen keresztül, de az is lehet, hogy már nem ezen a földön élt Illés. Akkor egy olyan csodának is történnie kellett, hogy mennyei csodaként Isten Illés prófétán keresztül egy írást küld Jórámnak. Emlékeztek, Illés nem halt meg. Ezért kell így mondani, hogy vagy a földön élt még Illés, ha már nem, akkor meg a mennyben él, és akkor teljesít valamilyen szolgálatot még mindig az Úr küldetésében, és az Úr rajta keresztül akar Jórámhoz szólani.

Mind a két esetben, remélem érzitek, hogy itt az Úrnak hatalmas kegyelme ez, hogy ő szól. És hadd mondjam most újra ki nektek: nem akármilyen prófétán keresztül szól és szól előre. Lehetőség van megtérni. Ti ismertek olyan pogány népet, akik amikor hallották az Úr ítélő szavát, egyöntetűen megtért mindenki. Remélem, ismertek, mert Jónás könyve is mutatja. Vagy Manassé később. Manassé gonoszsága miatt jött a babiloni fogság, de a Krónikák könyvében, amikor a fogságból visszatértek, akiknek az atyáik, nagyatyáik megtapasztalták, hogy Manassé miatt micsoda

szörnyűségek lettek velük, fogságba kerültek, de most már szabadok. De a Manassé életében az Úr azt akarja bemutatni minden gonoszsága mellett is, hogy ő hogyan tért meg, amikor ő is fogságba került, és a bajban mégiscsak megtért az Úrhoz őszintén, szív szerint.

Ha szól az Úr ítéletéről, azért teszi, hogy helyreállítson. Amelyik családtagod neked úgy fogadta el az Úr kegyelmét tékozló fiúként vagy tékozló lányként, hogy valami baj jött az életében és egyszer csak akkor kezdte elfogadni azt, amit mondtál neki bizonyágtételben, lehet, hogy már évtizedeken át, az is az Úr kegyelmét mutatja.

Ítéletében is felragyog a hűsége, kegyelme. Abban is, hogy valóban nagyon nagy csapás érte Jórámot, tényleg súlyos volt az Úr ítélete. De a folytatásból kiderül, hogy akkor sem halt meg minden egyes családtag. Maradt utóda. Ami azért fontos, hogy így Isten megtartotta a messiási ígéretek valóságát. Majd a következő részben látjuk, hogy Ataljá hogyan akarja mégis az összes messiási őst kiirtani, de akkor is életben marad a kicsi Jóás. Mert Isten a legnagyobb gonoszság közepette is, amikor látszólag a gonosz vezetők hatalmon vannak és bármit megtehetnek, ő akkor is irányít mindent. És még ha ítél is, odafigyel arra, hogy megtartsa a Dávid háza és az ő népe iránti minden ígétét.

Eszter idején – emlékeztek –, akkor minden egyes zsidó embert ki akart irtatni Hámán. És arra is emlékezzünk, hogy Eszternek nem is volt olyan egyszerű bemenni a férje, a király elé hívatlanul. Mi van, ha nem fogad? Akkor engem is kivégeznek – és félti az életét. De az Úr őt is megerősítette és utána megmentette a népét. Ez a babiloni fogság utáni időszak szintén.

Miért lehet még Jórám számára is lehetőség arra, hogy hallva az ítéletes kijelentést, alázattal megtérjen, visszatérjen az Úrhoz? Azért, mert a messiási ígétet az állt most is és be is teljesedett.

Miért lehet minden egyes ítéletre méltó bűnös embernek, neked is meg nekem is, akik az Úré lehetünk már, de elveszett bűnösök vagyunk, csak már kegyelmet nyertünk, és emlékeztek, naponta kegyelemre szoruló bűnösök vagyunk. A családtagjaink nagyon jól látják, hogy kik is vagyunk, amikor az óember vagy az 'óasszony' győzedelmeskedik az életünkben. De miért lehetett megmenekülni nekünk is az ítélettől? És miért nincsen soha joga a Sátánnak semmivel vádolni téged, ha az Úr kegyelmét már elfogadtad? Mert az Úr Jézus vállalt mindent.

És emlékeztek, milyen érdekes, hogy az Úr Jézushoz is jött Illés. Ráadásul ott nemcsak egy levelet küldött Isten általa, hanem Illés a maga teljességében, maga személyében jött oda. Még Mózes is jött vele a megdicsőülés hegyére. Mert a mennyei Atya beszélni akart a Fiával Mózesen és Illésen keresztül. Miről, emlékeztek? A Lukács evangéliumában olvassuk, benne van az ítélet is: hogy milyen ítéletet kell vállalnia Jézusnak majd, amikor elvállal mindent. És éppen a Márk evangéliumában a kalauz szerinti igékben olvashattuk a napokban, hogy az Úr Jézusnak tényleg nem volt egyszerű vállalni. Remélem, észrevettétek, hogy a 14. rész 36. versében mielőtt Jézus azt mondta volna ki, hogy „Atyám, ha lehet...”, előtte így olvastátok: „Abbá, Atyám, minden lehetséges neked.” Az üzenet miatt hadd mondjam így: – Drága Atyám, te az ítéletet is úgy tudod végrehajtani, hogy mindig benne van a kegyelem. Akkor lehetne esetleg úgy az ítélet rajtam, hogy közben azért csak legyen ott a kegyelem is egyből? De hát nem lehetett ott. Jézus esetében testi és lelki értelemben egyaránt el kellett vesznie. De vállalta az Úr Jézus a mennyei Atya szeretetéből.

Hadd mondjam így nektek: Jórámnak az örök élete kérdését bízzuk az Úrra. Az biztos, hogy Jórám testi értelemben ítéltetett, de hogy mi van az ő lelkével most is, azt bízzuk az Úrra. De a Jézusnak, az Úr Jézusnak a meghalásakor az ítéletben mindent vállalni kellett. És azért tette, hogy mi, akik élünk a mostani időben, ahogy annak idején Jórám idején az akkori idők hívő népe, láthassuk, hogy ki is ez az Úr. Meg a babiloni fogság utáni néphez hasonlóan is minden körülmények között a világ mindenfajta szörnyű igazságai, valósága, körülményei között lássuk az Urat, a sötétségben ragyogjon föl az Úr világossága a szivárvány gondolatában is nyugodtan.

Az újszövetségi népében ez a kegyelem az ítéletben abban is megvalósulhat mindenképpen minősítetten, emlékeztek, az Úr azt mondta, hogy én nemcsak attól szabadítalak meg, ami nem kedves az én szememben a te életedben, hanem arra is felszabadítalak, ami viszont nagyon kedves. Mindenki azt tette, ami kedves az Úr, a nagybetűs Ő szemei előtt. Az életedben minden, ami tetszik az Úrnak, gyönyörűségére van, ezért lehet. Ítélnie kellett benned mindent, bennem is, ami nem kedves az Úrnak. Csak vigyázz, hogy nehogy a Sátán aztán ráálljon és akkor próbálja az életednek azokat a részeit elsötétíteni még mindig, mintha nem lenne szabadítás, hogy aztán nehogy már hívő emberként felszabadultan, boldogan éld azt az életet, amit az Úrtól kaptál a családban is, a házasságban, a gyülekezetben.

És ha esetleg a bűnöd következménye vagy az én bűnöm következménye miatt valamilyen betegség vagy valamilyen csapásnak nevezhető dolog történt az életedben, vagy igaz az életedben, akkor is tudnod kell, hogy az Úr szövétneket adott neki és fiainak mindörökre. Azaz az Úr Jézus miatt még amikor az esetleges bűnünk következménye miatti külső körülmény vagy belső lelki érzések fájók is, az Úr akkor is a hűségét és az ő szabadítása valóságát, megtartó voltát akarja mindig kiemelni az övéinek.

Manassét is pontosan úgy tartotta hűségben aztán, hogy megmutatta neki, hogy az országában nem minden állhatott helyre, de a király már a helyén lehetett.

Az utolsó jellemzőt pedig ebben hadd mondjam, hogy ma is igaz, ami Jórám idején igaz volt: az Úr egyszer gátat vet annak, hogy a bűn, a gonoszság menjen tovább, mert meg akarja védeni most már tőle a népét. Amikor az Úr Jézus eljön, akkor végérvényesen. De amíg nem jön el az Úr Jézus, addig is sokszor történhet bármi. Ez is hallható esetleg a médiában híradásokban. Csak akkor figyeljetek arra, hogy hogyan reagálunk hívő emberekként. Mert akármilyen módon is ítél ma is az Úr, az ő népe az ítéletben mindig a kegyelmes Istent is kell, hogy képviselje. Nekünk jó tudni, lehet, hogy még meg is ölhetik az Úrét a hitükért, vannak is ma is mártírok, keresztyén mártírtestvéreink, akik meg fognak halni a hitük miatt, de vannak, akik életben maradhatnak, mert nem hagyja az Úr. Bármi történhet. A háborús helyzetben is igaz mindez.

De mit is mond az ige a Római levél végén? Hogy bennünket sem halál sem élet nem szakíthat el Istennek attól a szerelmétől, amely vagy a mi Urunk Jézus Krisztusban. Mert nem az a kérdés, hogy velünk mi történik, hanem hogy rajtunk keresztül is, az életünkben is az Úr hogyan mutatja meg hűségét, ígéreteit megtartó, szövetségi hűségét megtartó voltát.

István vértanú – emlékeztek – ő kivégeztetett. De arra is emlékeztek, remélem, hogy egy fiatalember nagyon is ott volt az ő kivégzésénél. Még tisztséget is betöltött. Egy Saulnak nevezett vagy Pálnak nevezett fiatalember. És milyen érdekes, hogy miközben az egyik áldott embere az Úrnak a gonoszság miatt meg kell, hogy haljon,

és ő azt a meghalást is úgy éli meg, ahogy, egyszer csak az Úr elindítja Saulnak/Pálnak azt a hatalmas művét, amit Isten végez, csak a szolgáján keresztül. Mert az Úr hűsége még az övéi meghalása esetén is, az ilyen sötét időszakokban is megmutatja, hogy én bármikor bármit felhasználhatok az én tervemben, akaratom szerint teéted is, de te általad is, én népem.

Ez az Úr az, aki erősítsen benneteket is, engem is már erősített, a személyes életünkre nézve is, családra, gyülekezetre gondolva, hazánkra, a világra a háborús helyzetben is. Nagy a sötétség talán. Akár még benned is ott lehet most éppen valami sötétség, de akkor hadd ragyogja be ezt a sötétséget az Úr világossága, mert Jézus a világ világossága. Hát még akkor mennyivel inkább az övéinek a világossága!

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, imádunk téged, hogy nemcsak énvelem lehet békeség, hanem a körülöttem élők számára is igaz lehet ez akkor is, ha lehet, hogy még most nagy gonoszságban élnek. Magasztalunk, hogy azért lehet mindez igaz, mert az Úr Jézus mindent elvégzett. Áldunk téged, hogyha ma is nagy a sötétség fizikailag is, lelkileg is, köszönjük neked, hogy Jézus a világ világossága. És áldjuk mindazt, aki te vagy Jézusban is hűséges, megtartó Úrként, aki az ígéreteidet beteljesíted mindig.

Bocsásd meg, kérünk, amikor mi is esetleg hamisan vádoltunk. Szabadíts meg bennünket minden ilyen hamis vádolástól. Add, hogy az igazságérzetünket is az jellemezze, ami Jézusban volt. Tisztíts meg bennünket, ha kell, Atyánk. És kérünk téged arra is, hogy amikor nagyon nehéz már elszenvetnünk a bűnt, a gonoszságot körülöttünk, akkor is hadd ragyogjon fel nekünk a te kegyelmed, megtartó voltod.

Szeretnénk mi is a magunk helyén, ha kell, ítéletedet is valóban hirdetni, de köszönjük, hogy Jézusban mindig látszik a kegyelem is, ezt is hadd hirdessük.

Kérünk téged arra, hogy a gyermekeinket, unokáinkat, dédunokáinkat is ennek a drága bizonyosságában hadd tudjuk nevelni. És arra kérünk, hogy a hitben még nem járó szeretteinket, barátainkat is hadd tudjuk így türelmesen szeretni.

Köszönjük neked, hogy te bármikor véget vethetsz a háborúnak itt a közelünkben is. Azt is köszönjük, hogy most is könyöröghetünk különösen a Kárpátalján levő hívő testvéreinkért, az ottani magyarokért, de természetesen minden más nemzetért is Ukrajnában, Oroszországban és más helyeken, ahol háborúk vannak. Arra kérünk, adj békét, de elsősorban lelkiekben, hogy aztán hadd lehessen a világban is békeség talán. De tudjuk, hogy az igazi békeség akkor jön el, mikor eljön Jézus, addig pedig még mindig tart a kegyelem ideje. Köszönjük, hogy háborús körülmények között is lehet még mindig a te igédet hirdetni. Akik ilyen helyen vannak, add, hogy az életükkel is beszéljenek.

És arra kérünk, hogy most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg Jézus érdeméért.

Ámen.

Az Úrnak minden útja kegyelem és hűség azoknak, akik szövetségét és bizonyosságait megtartják.

Zsoltár 25,10